

ύδατος διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν κτυπημάτων τῆς δριζονοτίου οὐράς των ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ὅταν ἡ φάλαινα φύγῃ, βλέπει τις ἐναλλάξ τὴν κεφαλὴν, τὴν ῥάχιν καὶ τὴν οὐρὰν τῆς, ἔπειτα τὸ πᾶν χάνεται ὅπως ἀναφανῆ μακρύτερα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μὲ τὰ αὐτὰ κινήματα.

Ἄν καὶ ἀξιοθαυμάστου δυνάμειος τὸ θαυμάσιον τοῦτο τέρας, μολοντοῦτο ἔχει ἐπιρόβους ἐχθρούς· ὁ ἐπιφοβώτερος πάντων εἶναι ὁ Ξιφίας εἴτε σπαθίτης. Ποτὲ ἡ συνάντησις των δὲν γίνεται ἀνευ μάχης· καὶ συνήθως ὁ προκαλὼν ταύτην εἶναι ὁ Ξιφίας. Ἐνίοτε δὴ τῶν ζῶων τούτων ἐνοῦνται κατὰ μιᾶς Φαλαίνης, καὶ ἐπειδὴ αὕτη δὲν ἔχει οὐδὲν ὄπλον ἀμυντικόν ἢ τὴν οὐρὰν τῆς, ἐπιπίπτει μὲ τὴν κεφαλὴν, προσπαθοῦσα διὰ ταύτης νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρόν τῆς, τὸν ὁποῖον καταβάλλῃ διὰ τοῦ τοιούτου κτυπήματος· ἀλλ' ὁ πανοῦργος Ξιφίας εὐκόλως ἀποφεύγει τὴν πληγὴν, καὶ, ἐπιπίπτων κατ' αὐτῆς τῆ ἐμπήγει τὸ ὄπλον του ἐπὶ τῆς ῥάχews τῆς. Πάντοτε δὲ ὁσάκις ἐφορμᾷ κατ' αὐτῆς, ἐκεῖνη καταδύεται, μολοντοῦτο τὴν καταδιώκει καὶ τὴν ἀναγκάζει νὰ ἀναφανῆ· τότε πάλιν ἄργεται ἐκ νέου ἡ μάχη μέχρις οὗ τὴν χάσῃ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ του. Αἱ Φάλαιναί ὅσαι φονεύονται ἀπὸ τοῦ Ξιφίας τόσον ἀπόζουσι, ὥστε ἡ ὁσμὴ των διαδίδεται μακρόθεν. Λέγουσιν οὖν οἱ Ξιφίαι καὶ ἄλλοι τινὲς ἔχθρες τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι ἀπληροῦτοι τῆς γλώσσης τῆς Φαλαίνης, μάλιστα προσπαθοῦσι νὰ τὴν ὑποκλέψωσι ζῶντος τοῦ ζώου. Πρὸς τοῦτο εἰς ἐξ αὐτῶν ζητεῖ νὰ εἰσάξῃ πρῶτος τὴν κεφαλὴν του ἐν τῷ στόματι τῆς Φαλαίνης, ὅταν δὲ καταληφθῆ μεταξύ τῶν σιαγόνων τῆς, μένει ἐκεῖ, ἀποτελοῦν τρόπον τινα γωνίαν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι μεγεθύνοντες τὸ χάσμα εἰσδύουσι ἐν αὐτῷ καὶ κατεσθίουσι τὴν γλώσσαν. Καὶ τότε ἡ Φάλαινα ἀποθνήσκει ἐν σπαραγμοῖς.

Μετὰ τὰς πληροφoρίας ταύτας ὁ σύντροπός των ἐπρόσθεσε· «Αὐρίον θὰ πορευθῶμεν ὁμοῦ διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν δυνάμεθα νὰ ἐξάξωμεν τεμάχιόν τι τῆς Φαλαίνης ταύτης πρὶν τῆς διαλύσεώς τῆς· καὶ τότε θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς δώσω τινὰς πληροφoρίας περὶ τῆς ἀλιείας τῆς.»

Ἀλιεία Φαλαίνης.

Τὴν ἐπαύριον οἱ τρεῖς δυστυχεῖς σύντροφοι προσηυθεύοντες μὲ ὅσα ἐργαλεῖα ἐκρινον ἐπιτήδεα, ἐπορευθησαν πρὸς τὸ νεκρὸν τέρας. Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ διαμελίσωσι τὸ ὑπερμέγεθες τοῦτο ζῶον, ἤρκεσθησαν νὰ διατρυφήσωσι μόνον τὸ παχὺ δέρμα του εἰς πολλὰ μέρη, καὶ θυθίζοντες ὄξεια ὄργανα εἰς τὴν στιβάδα τῆς

πιμελῆς τῆς εὐρισκομένης μεταξύ τοῦ δέρματος τῆς σαρκός, ἔκαμον νὰ ρέυσῃ μεγάλη ποσότης τῆς ὁποῖαν ἐσύναξαν εἰς μικροῦς καδίτσους οὗς ἐπὶ φέρις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ· ὡσαύτως ἀφῆρσαν τοῦ πελέκου, μεγάλα τεμάχια πιμελῆς ὅπως τὸ ἐλύσωσι καὶ κατασκευάσωσι διὰ τούτων ἐξήτεροι διὰ τὴν λυχνίαν των. Αἱ ζωοτροφoίαι ἄς εἶχον ἤδη ἀφθονίαν, τοὺς ἀπέτρεπον ἀπὸ τοῦ νὰ γευθῶσι ἀνοστον κρέας τοῦ ζώου τούτου· ἄλλως ἀρκαιότερον ἔχοντες δὲν ἐπεθόμουν νὰ λαοσυρῶνται διὰ ἄλλο ἀπὸ τοῦ ζώου. Ἐγκατέλειψαν λοιπὸν τὸ ἐπιπρὸν εἰς τὰ ἄγρια θηρία καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἀρπακτῆρὰ τὰ ὅποια κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν περιεπύωντο ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς των.

Ἐπὶ ὁμοῦ διήρκει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου των, ὅτε ἀκόμη ἐπέστρεψαν εἰς τὴν καλύθην, ὁ σύντροπός των τοῖς ἔδωσε πολλὰς πληροφoρίας περὶ τῆς ἀλιείας τῆς Φαλαίνης, καὶ ταύτας μεταφέροντες καὶ ἡμεῖς.

Οἱ Βάσκοι, ἢ μᾶλλον οἱ θαλασσοπόροι τῆς Γαλιεῖας καυχῶνται γενιῶς ὡς πρῶτοι πολεμιστῆς θαλασσίου τούτου βασιλείου· τοῦλάχιστον ἡ ἐπιδοτικότητα ἦν ἀπέκτησαν εἰς τὴν κινδυνώδη ταύτην ἀλιείαν καὶ ἡ τόλμη ἦν ἐχθρῶν ἐν αὐτῇ τοῖς ἔδοσαν ἐπιδοτικαί μέρη τούτου φήμη μεγάλην. Πρῶτοι εἰσέλασθησαν οἱ Ἄγγλοι ἐνεψύχωσαν διὰ μεγάλων μισθῶν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀλιείας· μετὰ τούτους οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ τελευταῖοι πάντων οἱ Γάλλοι ὅμως, ἀπὸ τὸ 1785—1793, ἑκατὸν δεκάτην μέρη εἰσῆλθον εἰς τὴν Γαλιαν μὲ χιλίους τρεῖς τόνους ελαίου. Ἀπὸ τὴν ἐπαχὴν ταύτην, εἰς τὰς τῶν Γαλλικῶν λιμένων δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ ἐξάνωσι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργολαβίας.

Ὁ ἐκτεταμένους οὗτος κινδυνώδης πλοῦς ἐκτεταμένους καὶ ἀποσκευὴν πολυάριθμον. Ἄμα παρατηρήθη ἡ Φάλαινα, ἢ μακρόθεν ἀκούστωσι τὸν φυσικὸν ἀνυψοῦντα τὸ ὕδωρ, ἅπαντες οἱ ἀλιεῖς ῥίπτουσι τὰς λέμβους των. Ἐκάστη λέμβος συνήθως περιελάμβανεν ἕνα ἄνθρωπον, ἐνίοτε ὅμως καὶ ἐπὶ τὴν μέγεθός τῆς. Πλησιάζουσι τὴν Φάλαιναν βροχίον ἀπὸ τὰ κωπία των, καὶ ὁ καμακευτῆς ὅστις ἐμπροσθεν τῆς λέμβου, ῥίπτει κατ' αὐτῆς τὸν ἄνω του. Συνήθως προσπαθοῦσι νὰ εἰσάξωσι τὴν κεφαλὴν των ὧτων καὶ τῶν σιαγόνων ἢ ἐν τῇ τῆς ῥάχews. Ὁ σίδηρος τοῦ κάμακος κατὰ τὴν ἐμπροσθίον μέρος του ὁμοιάζει τὸ βέλος, καὶ ὁ δὴ δύνανται ἡ Φάλαινα νὰ τὸ συντρίψῃ ἢ ἀποσπάσῃ.